

dannelsfestid for de ovenfor nævnte Vaaben. — Jeg maa maasse med det Samme nævne et Par Punkter i Betænkningen, som ogsaa den ærede Ordfører nævnte. Det er nogle Punkter, som have været gjorte til Gjenstand for Samraad med den høitærede Minister, og som jeg tillader mig at omtale nu, fordi de staa i Forbindelse med hele Spørgsmaalet om Mandstabs Udbannelse. Den ærede Ordfører har allerede udtalt, hvorlunde man isjor under Hæruvalget reiste det Spørgsmaal, om der ikke kunde gjøres Noget for det Mandstab, der ligger til Tjeneste om Vinteren, saaledes at det i Fritiden kunde faae Udbannelse i Læsning, Regning, Skrivning og overhovedet Ovelse i Anvendelse af Modersmaalet, forsaavidt i det Hele Tjenesteforholdet maatte tillade det. Denne Sag har nu ganske vist faaet en hel anden Betydning efter den ny Hærløvs Vedtagelse, idet der for Fodfolkets Vedkommende, hvor der navnlig skulde være den nærmeste Anledning dertil, er indtraadt et helt forandret Forhold med Vinterstyrken. Det er naturligt, at der i den Retning, hvad den ærede Ordfører ogsaa bemærkede, ikke kan udrettes Noget, medmindre Pengemidler haves disponible dertil. Ved Forhandlingen i Udvalget har den høitærede Minister filltet sig meget velvillig til denne Tanke og oplyst, at han indenfor de Midler, der hidtil have staaet til hans Raadighed, har imødekommet Andragender i saa Henseende, som ere komne frem. Jeg tillader mig imidlertid at henstille til den høitærede Minister, om han ikke fremtidig og navnlig ved fremtidige Budgetter vilde overhovedet tage det Spørgsmaal under Overveielse, hvad der hensigtsmæssigt kan gjøres med Hensyn til en god Anvendelse af Soldatens Fritid, hvor en saadan overhovedet haves. Det er et Spørgsmaal, som har været reist i Kredse, der staa Krigsministeriet nær, og jeg tror, at man maa være glad over, at dette Spørgsmaal har været reist. Jeg formener imidlertid tillige, at man, navnlig da man jo nu paa flere Steder gaar til at tilveiebringe Kasernebygninger for de forskjellige Vaabenarter, da ogsaa derved bør tage saa meget Hensyn som muligt til, at det kan indrettes saaledes for Soldaten, at han virkelig kan befinde sig hyggelig og vel i sin Fritid paa de Steder, hvor han er henvist til at være, og at der overhovedet bør gjøres saa Meget som muligt for at staffe ham en nyttig og behagelig Anvendelse af sin Fritid, for at dette kan holde ham borte fra mange Fristelser, der maasse ellers kunde være farlige for ham. Det andet Punkt, jeg skal tillade mig at nævne, er Spørgsmaalet om at gjøre Kapitainer af Fodfolket beredne under de større Øvelser. Flere i denne Sal hørte med stor Glæde for nogle Aar siden dette Spørgsmaal blive reist af den høitærede Minister, og saavidt jeg husker var det vistnok ogsaa omtalt i Bemærkningerne til det Lovforslag,

som den høitærede Minister forelagde isjor. Jeg ser jo ganske vist, at der er praktiske Vanskeligheder, som stille sig i Veien for at faae dette gennemført, og at det jo heller ikke kan sættes i Værk, medmindre nogle Udgifter foranlediges derved; men jeg tror dog ogsaa, at det vil vise sig, at disse Udgifter i Virkeligheden vilde være af overordentlig forsvindende finantsiel Betydning. Jeg tvivler ikke om, at Hæren under Krigsforhold med Nødvendighed vil komme til at gjøre Kapitainer, Kompagnichefer ved Fodfolket, beredne, naar de virkelig skulle kunne udføre den Tjeneste, som nu udføres af dem, uden derved at udsættes for alifor store fysiske Overanstrengelser. Det vilde være til Gode for Tjenesten, naar Fodfolkets Kompagnichefer paa Felttog bleve gjorte beredne; men jeg anser det ogsaa derfor for hensigtsmæssigt, om man danner en passende Overgang dertil, ved at man under de større Øvelser, som skulle afholdes hvert andet Aar, giver Kapitainerne Løselighed til at blive beredne, saa at man paa den Maade faar Dinene op for, hvilke Fordele der virkelig skulle vindes derved. Jeg tillader mig at henstille til den høitærede Minister, om han ikke ved kommende Budgetforhandlinger vil optage Beløbet idetmindste til Forsøg, for at der, selv om det ikke første Gang kan føres helt igjennem, saa dog idetmindste kan gjøres delvis Forsøg paa at realisere denne Tanke. Endringsforslaget under Nr. 96 gaar ud paa at nedsette Mechanikernes Lønning med 400 Kr., det er, da der er 4 Mechanikere, med 100 Kr. for hver. Jeg synes at dette Beløb, hvormed de Paagjældendes Lønning foreslaas nedsat, er saa overordentlig forsvindende, at jeg ikke rigtig forstaaer, at man virkelig har villet kunne fastholde dette, da man maa erkjende, at de Paagjældende have en vigtig og ansvarfuld Tjeneste ved Afdelingerne. — Den høitærede Minister har foreslaaet, at der skulde tilbeles de tjenestegjørende Officerer, som anvendes i Bestigtelseskommissionen og den militære Hællekommission, et Honorar. Aarsagen dertil er den, saaledes som det er oplyst, at det maa erkjendes, at det er en aldeles særlig Tjeneste, hvortil ikke Enhver har Lyst, og hvortil ikke Enhver har de nødvendige Forudsætninger, og at man som Følge deraf i Tjenestens Interesse kan være nødsaget til at paalægge enkelte bestemte Individuer denne Tjeneste i længere Tid, hvorfor det ikke synes mere end billigt, at man skaffer disse Personer en Opmuntring, en Anerkjendelse i Anledning af denne deres særlige Tjeneste. Der er indvendt derimod fra Mindretallets Ordførers Side, som nu havde Ordet, at man ikke burde gaa hertil, da dette jo navnlig vilde være i Strid med Lønningsloven. Det er ganske vist, at der i de gjældende Lønningslove er optaget Bestemmelser om, at der ikke kan udbeles Honorarer eller Bestillingsstillæg til Andre eller i andre Anledninger